



PRIN CREDINȚĂ DOBÂNDIM TOTUL

Relația omului cu Dumnezeu începe numai prin credință. Numai prin credință se respectă cel mai mare dar al omului, ca purtător al chipului lui Dumnezeu, și anume: libertatea. Credința trebuie să respecte libertatea, adică să-i lase omului șansa de a accepta sau de a refuza. Simpla cunoaștere obligă voința omului de a recunoaște tot ceea ce privește existența lui și a universului. Orice om știe și vede un soare pe cer. Toți cunoaștem aceasta și suntem, într-o anumită formă, obligați să recunoaștem aceasta. Sau, altfel spus, nimeni nu poate să nege existența soarelui, ceea ce înseamnă că libertatea refuzului dispare. Dumnezeu, însă, are o existență mai evidentă decât cea a soarelui. Adică ar trebui să-L recunoaștem pe Dumnezeu cu o rapiditate și cu o ușurință mai mare decât recunoașterea existenței soarelui. Dar Dumnezeu nu vrea să ne constrângă, nu vrea să lezeze darul libertății cu care ne-a înzestrat la creație, de aceea ne-a lăsat libertatea deplină să acceptăm sau nu existența Lui. În această libertate a credinței, Dumnezeu vede cu adevărat fidelitatea noastră. Postul și rugăciunea reprezintă un mod de viață cu Hristos,



sunt cele două brațe cu care vrem să-L îmbrățișăm pe Mântuitorul. „A putea”, prin credință, duce la „a avea” totul. La nivel uman, în lumea căzută în păcat, atingerea credinței desăvârșite presupune multă putere, efort duhovnicesc și multă jertfă. Credința nu se naște de la sine și nici în mod comod, ci cu multă osteneală și multă nevoiță. Iar când puterea noastră se întâlnește cu credința în Dumnezeu, atunci se coboară puterea lui

Dumnezeu în viața noastră. Și avem nevoie de puterea lui Dumnezeu. Dumnezeu este armonie deplină. Aceasta este expresia atotputerniciei lui Dumnezeu. Dumnezeu a vrut să-l creeze pe om, dar nu a vrut să-l ridice din păcat cu forța, ci numai prin jertfa Fiului Său, asumată prin credință. Omul este o „creație” cu suflet, înzestrată cu puterea de a crede, în totală libertate, în Cel ce l-a creat. La această credință puternică, logică și teologică ne cheamă Sfânta Evanghelie. Credința este una dintre virtuțile teologice alături de nădejde și dragoste. Atunci când toate aceste trei se împletesc armonios în omul credincios, îl înalță și-l situează pe treapta cea mai înaltă a vieții spirituale, desăvârșirea. Una fără cealaltă nu duce la nimic, se susțin și se completează una pe cealaltă, fiecare fiind temelie celeilalte, astfel lucrând mântuirea. Credința naște nădejdea și aprinde dragostea; nădejdea le înaripează pe amândouă, iar dragostea ruptă din Dumnezeu le umple de har. Pentru a le dobândi, omul se smerește și smerit gândește lucrarea lor. În scara Sfântului Ioan Scărarul, ultima treaptă este cea a credinței. Treaptă pe care, dacă ne nevoim să o urcăm, cu toate puterile noastre, putem dobândi totul, adică viața cea veșnică în Împărăția lui Dumnezeu. Amin.

CUGETĂRI ÎN SĂPTĂMÂNA A CINCI

„A trimis Dumnezeu pe Duhul Fiului său în inimile voastre, care strigă: Avva Părinte”. (Galateni 4,6)

1. De ce ne este rânduit postul? Pentru a ne aminti mai bine originea noastră. Ca să ne amintim că nu suntem doar rodul pământului, ci al cerurilor - mai întâi de toate al cerurilor. Ca să ne aducem aminte că suntem neam ales, și că Tatăl nostru e însuși Împăratul cerurilor și pământului.

2. De ce Biserica ne-a rânduit un astfel de post aspru? Pentru ca să ne întoarcem mintea de la toate grijile zilnice și să cugetăm la ceea ce e de căpătâi și cu adevărat contează. Ca să ne amintim obârșia noastră și adevărata noastră cale și adevărata noastră patrie.

3. De ce Biserica ne-a rânduit postul? Pentru a ne aminti că măcar de suntem făcuți din pământ, nu pământul ne-a făcut, căci și pe el a trebuit cineva să-l zidească. Ca să ne amintim de cerul care îl purtăm în noi, în această coajă trupească și pământească. Și să putem despărți în noi cele cerești de cele pământești, și cele veșnice de cele stricătore, și cele netrecătoare de cele trecătoare.

4. În om, inima este de căpătâi. În inimă e sângele, în sânge e sufletul, în suflet e duhul. Inima trupească și sângele sunt din pământ și spre pământ tind, sufletul și duhul sunt din ceruri și spre ceruri tind. Din inimă ies gândurile rele, minciuna și hula. Cum ar putea acestea ieși din carne și din sânge? Acestea numai din suflet și din duh pot ieși!

5. Duhul este în suflet și duhul mișcă sufletul. Cum e duhul, așa și sufletul. Dacă duhul este robit, și sufletul este robit. Dacă duhul este îndumnezeit, tot sufletul este îndumnezeit. Dacă sufletul tău a primit de la Tatăl lui Hristos Duhul care a fost în Hristos, atunci același Duh te va face și pe tine fiul lui Dumnezeu. Același Duh, din inima ta duhovnicească, din miezul sufletului tău, strigă către Dumnezeu: Avva, ce va să însemne Părinte!

6. Sunt însă și duhuri nu de la Dumnezeu, care mișcă sufletul împotriva lui Dumnezeu. Învățați-vă să deosebiți duhurile! Neîncetat, roagă-te lui Dumnezeu să îți dăruiască Sfântul său Duh, același care a fost în Fiul lui Dumnezeu Iisus Hristos și care s-a pogorât asupra Apostolilor la Cincizecime și care a mișcat sufletele tuturor sfinților și dreptilor până în ziua de azi.

7. Tu vei dăruia inima ta lui Dumnezeu. Și când sufletul tău se va liniști, Dumnezeu va trimite Sfântul Duh să primească inima ta, să se sălășluiască în inima ta să o călăuzească.

8. Vei simți Duhul lui Dumnezeu în inima ta. Bucuria și mângâierea se va răspândi în întreaga ta ființă și vei avea pace și liniște în inima ta.

9. Vei binecuvânta această săptămână a Postului Mare și bine vei cuvânta sfinții lui Dumnezeu, care au rânduit postul.

Și vei mulțumi Sfintei Biserici că te-a deprins cu postul.



ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI DESPRE VIAȚA DUHOVNICEASCĂ

Întrebare: Cine a așezat postul ca trebuință pentru mântuire?

Răspuns: Domnul nostru Iisus Hristos, prin pilda Sa (Matei 4, 2) și prin învățătura Sa (Matei 6, 16; 17, 21).

Întrebare: Care este scopul postului?

Răspuns: Curățirea trupului, întărirea voinței și înălțarea sufletului deasupra trupului. Mai presus de toate, preamărirea lui Dumnezeu și cinstirea sfinților Lui.

Întrebare: În ce constă postul?

Răspuns: 1. înfrânare de la anumite mâncăruri,
2. înfrânare de la gânduri, dorințe și fapte rele,
3. înmulțirea rugăciunii, a milosteniei, precum și lucrarea stăruitoare a tuturor virtuților creștine.

Întrebare: Cum se împart posturile?

Răspuns: Posturi de o zi și posturi de mai multe zile.

Întrebare: Care sunt posturile de mai multe zile?

Răspuns: Există patru posturi de mai multe zile, cu o durată diferită: Postul Crăciunului, care durează șase săptămâni; Postul Paștelui, care durează șapte săptămâni; Postul Sfinților Apostoli Petru și Pavel, cu durată schimbătoare; Postul Adormirii Maicii Domnului, care durează două săptămâni. Datele tuturor acestor posturi de mai multe zile sunt însemnate în calendarul ortodox.

Întrebare: Care sunt posturile de o zi?

Răspuns: Fiecare miercuri și vineri din cursul anului, în afară de săptămâna Crăciunului, săptămâna de după duminica Vameșului și a Fariseului, înainte de Postul Mare, săptămâna Patimilor și săptămâna Pogorârii Sfântului Duh. Alte zile de post mai sunt: Ajunul Botezului Domnului, Tăierea capului Sfântului Ioan Botezătorul și Înălțarea Sfintei Cruci.

Întrebare: De ce postim?

Răspuns: Astăzi, nu numai Biserica impune postul, ci și medicii recomandă uneori celor bolnavi regim dietetic. Nutriționiștii și esteticienii impun postul pentru recăștigarea sănătății și frumuseții trupului. Unii postesc, cum se spune, ca „să-și păstreze linia”. Desigur, și acest aspect de igienă sau aspect medical este important, dar postul creștin nu se reduce la aceasta, ci are o semnificație mult mai profundă. Ajungem, astfel, la problema libertății spirituale care ne face mai iubitori de Dumnezeu și de semenii. Cu cât omul poate iubi mai mult pe Dumnezeu și pe semenii, cu atât este mai liber, cu cât iubește mai puțin pe Dumnezeu și pe semenii, cu atât este mai înrob. Iată perspectiva din care se privește postul. Postul este nu numai material, ci și spiritual, adică postul ochilor, al gurii, al inimii. Lasă să postească nu numai gura ta, ci și ochii tăi, și urechile tale, și picioarele tale, și mâinile tale, și toate membrele corpului tău. Ochii postesc când nu privești cu patimă la lucruri și la persoane. Mâinile postesc când ești curat și lipsit de lăcomie. Așadar, nu este vorba doar de a ne înfrâna de la carne, a schimba felul de mâncare, ci a ne schimba și comportamentul. Schimbarea hranei, a felului de a mânca trebuie să antreneze și schimbarea atitudinilor noastre. Sfântul Ioan Gură de Aur a spus: „Cel ce postește și nu face milostenie postește ca să se îmbogățească”, cum am zice noi, adună provizii. Rugăciunea primește aripi către cer dacă este însoțită de post și de milostenie. (va urma)

PROGRAM LITURGIC

ZIUA	ORA	SLUJBE / ACTIVITĂȚI
Marti 28 martie	14:00	Spovedanie
Miercuri 29 martie	08:00	Sfânta Liturghie a Darurilor
	16:00	Denia Canonului Sf. Andrei Criteanul
Joi 30 martie	14:00	Spovedanie
Vineri 31 martie	08:00	Sfânta Liturghie a Darurilor
	14:00	Spovedanie
	16:00	Denia Acatistului Bunei Vestiri
Sâmbătă 1 aprilie	07:00	Sf. Liturghie, pomenirea morților
	14:00	Spovedanie
Duminică 2 aprilie	07:00	Utrenia și Sfânta Liturghie
	11:00	Program de bibliotecă

Și-a uitat copilul în foc

Într-un sat bântuit de foc, s-a întâmplat că o femeie și-a tot cărat ce avea prin casă, iar copilul din leagăn l-a uitat în casa ce ardea. S-a grăbit să-și scoată mai întâi banii, hainele, vasele și altele, dar copilul și l-a uitat și pe când și-a adus aminte de el era prea târziu. Întocmai așa fac cei mai mulți creștini și cu sufletul lor. Tot aleargă omul în sus și în jos, se agită, tot strâng, dar sufletul și-l uită și îl lasă în focul păcatelor și a pieirii veșnice. Cei mai mulți numai pe patul de moarte se trezesc că și-au uitat sufletul, dar atunci este prea târziu.

Învăț să fii mulțumitor!

O tânără dorea să se angajeze la o firmă. Când a citit o întrebare pe formularul de cerere, i s-au înmuiat picioarele. Întrebarea era: „*Posedați aptitudini de conducător?*”. Fiind o fată sinceră, ea a scris „nu” și a predate formularul cu o inimă neîncrezătoare. Spre surprinderea ei, a primit o scrisoare de la conducerea firmei: „*Citind cererile de angajare am constatat că 1452 de solicitanți sunt buni de conducători. Am acceptat cererea dumneavoastră, pentru că este a unei singure persoane care vrea să se subordoneze*”. Trăim zile în care cu ușurință găsești oameni dispuși să fie „bucătarul-șef”, dar sunt puțini gata să spele farfuriile. Întotdeauna se găsesc multe femei care doresc să participe la un concurs de frumusețe și să fie alese chiar „miss”, dar puține vor fi de acord să măture tribuna. Întreprinderile nu au dus niciodată lipsă de oameni care doreau să fie tâmplari-șefi, dar se găseau cu greu oameni care să scoată cuiele sau să lucreze ceva util.

Tatăl nostru

- Să nu spui „*Tatăl*” dacă nu te comporti ca un fiu în fiecare zi!
- Să nu spui „*Nostru*” dacă ești închis în egoismul tău!
- Să nu spui „*Care ești în ceruri*” dacă ești preocupat de lucrurile pământești!
- Să nu spui „*Sfințească-se numele Tău*” dacă nu-L respecti!
- Să nu spui „*Vie împărăția Ta*” dacă o confunzi cu succesul material!
- Să nu spui „*Facă-se voia Ta*” dacă nu o accepți când e dureroasă!
- Să nu spui „*Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi*” dacă nu te gândești la cei înfometați!
- Să nu spui „*Și ne iartă nouă greșelile noastre*” dacă păstrezi mânie pt fratele tău!
- Să nu spui „*Și nu ne duce pe noi în ispită*” dacă ai de gând să păcătuiești în continuare
- Să nu spui „*Amin*” dacă nu respecti cuvintele din *Tatăl nostru* !!